

Hátrányos helyzetű diákok külföldi utazását támogatták pécsi politikusok is. Az Apáczai Nevelési és Általános Művelődési Központ 2.sz. általános iskolájának 8. osztályos tanulói életükben először jutottak így el a horvátországi Omisba. Hogy miért olyan nagy dolog ez, és kiknek köszönhető az utazás, erről kérdeztem a főszervezőt, Dr. Takács Józsefné osztályfőnököt.

- Az „Emberért, gyermekért” kitüntetést vette át a közelmúltban, a Pedagógus Napon. Elismerés és felelősség is egyben egy ilyen jutalom?

- Igen. Persze könnyű úgy díjat kapni, hogyha minden feltétel adott ahhoz, hogy az elképzeléseimet megvalósítsam a munkámban. Nekem pedig minden a rendelkezésemre áll ehhez. Az ANK vezetése, a főigazgató asszony Turi Katalin, a helyettese

Pethő József

, az iskolám igazgatója

Ulrich Magdolna

nagyon erősen támogatja azt, amit én a hátrányos helyzetű tanulók felzárkóztatása, vagy életminőségük javítása érdekében végzek hosszú évtizedek óta. Ez az intézmény nagyon gyerekközpontú, igazán örülök, hogy itt dolgozok, ez

nekem való hely.

- Mindig is erre a pályára készült?
- Kisgyerekkorom óta pedagógus szerettem volna lenni. De talán még ennél is fontosabb, hogy olyan személyiség vagyok, akinek mindig is fontos volt az életében a hátrányos helyzetű gyerekeken való segítség. És nem csak a szigorúan vett iskolai keretek között, hanem a szabadidőmben, a tanórán kívül is.
- Több évtizedes pedagógusi pályafutása során mennyiben változott ez a fajta munka? Hogyan segítette a hátrányos helyzetű fiatalokat a kezdetekkor, és hogyan most?
- Mindig is voltak hátrányos helyzetű gyerekek, de talán mintha úgy 30-40 évvel ezelőtt nagyobb lett volna az emberekben az empátia, a segítőkészség, az összefogás a szegényebb sorsúak támogatására. Persze mások voltak a lehetőségek. Aztán volt egy időszak, amikor nem igazán lehetett tudni, hogy kik és hányan helyezkednek el ebben a kategóriában, mert titkolták a gyerekek és a szüleik is a nehéz sorsukat, anyagi helyzetüket. Most azonban már nem teszik ezt, és úgy látszik, hogy nagyon-nagyon sokan élnek borzasztóan nehéz körülmények között. Azt tapasztalom, hogy azért változás állt be jó irányban a segítségnyújtásban is, mert aki teheti, segíti a rászorulókat. Úgy gondolom, egyre többen teszik ezt, csak meg kell keresni, meg kell találni azokat, akik fontosnak érzik, hogy lehetőségeikhez mérten segítsenek.
- Hogy lehet a segítőket, ahogy ön mondja, a „jó embereket” megtalálni?
- Akár a munkám révén is, mondok erre egy példát.

Egészségnevelő tanárként is dolgozom, így sokszor szervezek olyan életmód napot, amelyre meghívom a Vöröskeresztet. Ők is támogatnak hátrányos helyzetű gyerekeket. Általuk már szélesedett a kapcsolatrendszer mind szervezetek, mind egyének tekintetében. Így kerültem kapcsolatba a Máltai Szeretetszolgálattal, a Jótékony Nőegylettel, de ilyen fontos kapcsolat lehet adott esetben egy magán buszvállalkozás, egy pékség vagy egy hús zrt., de bizony most, egy új akciónkban a politikusok is segítettek. Tehát a kör folyamatosan bővül, de ez mindig munkát, utánajárást, kapcsolatrendszert ápoló, igénylő feladat.

- Hogyan tudnak segíteni ezek az emberek, cégek, mire van a leginkább szükségük a hátrányos helyzetű gyerekeknek, családoknak?

-Ruhákat, élelmiszereket szoktunk kapni a szolgálatoktól, a Karitástól. Sorolhatnám még a példákat, de inkább egy mostani, nagyon szívszorító esetet mondok el, hogy az olvasók is érzékelné tudják, milyen nehéz helyzetben vannak ma a családok, hozzáteszem, nem egyedi ez, sokan laknak albérletben, sok szülő munkanélküli, de higgyék el, ettől még tisztességes, a gyerekeiknek jót akaró emberek, csak anyagilag keveset tudnak nyújtani.

Tehát a példa. Az egyik tanítványunk édesanyjával találkoztam, aki megmutatta, hogy egy cipője van, annak is teljesen levált a talpa, egy gumival fogja össze a lábbelit. Tönkrement a vállalkozásuk, kilakoltatták őket a lakásukból, össze kellett költözniük a nagyszülőkkel, ahol most nyolcan laknak együtt. Bizony úgy tud adni a gyerekeknek vacsorát, hogy délután elmegy a nagy áruházakhoz, összeszedi az üres üvegeket,

leadja, és ami összejön, abból vesz valami kevés kis élelmet. A gyerekeik idejárnak hozzánk iskolába - óvodába, jó tanulók, az egyik kislány olyan okos és szorgalmas, hogy több tanulmányi versenyen ért el első-második helyezést városi, megyei szinten is! Azt hiszem, már mindenki érti, miért érzem úgy, hogy segítenem kell, miért keresek és találok ehhez embereket.

- Most egy rendhagyó program kezdődött, nem ruháról és élelemről van szó, hanem szellemi táplálékról, szellemi felfrissülésről.

- Igen, ezt is mindig fontosnak tartottam. Ezek a gyerekek ugyanis nem ismerhetnék meg a szűkebb lakókörnyezetükön kívül az országot, a környező világot. Pedig ez is elengedhetetlen a szellemi fejlődéshez. Megismerni más tájakat, kultúrákat, embereket, történelmi helyeket látni, képzőművészeti alkotásokat megtekinteni, másokkal megismerkedni. Először arra sikerült pénzt, lehetőséget teremtenem, hogy Magyarország egyes tájait, városait ismerjük meg, így jártunk Harkányban, Barcsen, Budapesten, de jártunk a Balatonnál is. Az osztályom idén végez, és abban állapodtunk meg még ötödikben, ha mindenki teljesíti a tőle elvárható legjobb tanulmányi eredményt, akkor elmegyünk külföldre! A 30 gyerekből 2 diák járt Magyarországon kívül, óriási volt tehát az örömük, hogy négy év munka után egy horvátországi, tengerparti, egy hetes nyaralás lehet a jutalom.

- Hogy sikerült ehhez megteremteni az anyagi hátteret?

- A már említett összefogással. Kedvezménytel kaptuk a buszt, a hús zrt. száraz szalámikkal, a sütőde pékárukkal segített, sok-sok mindent kaptunk. Eszembe jutott, hogy segítséget

kérek Pécs önkormányzatától is, így felkerestem Kalányos Terézia

nemzetiségi és roma referenst, aki azt tanácsolta, forduljak kéresemmel a képviselőkhöz. Ami nagyon jólesett, hogy a képviselők egy része,

Lengvárszky Attila, Hári József, Grób Gábor, Kővári János , pénzzel támogatták a gyerekek utazását.

Páva Zsolt

polgármester is a saját keretéből ajánlott fel egy összeget, így az álmunk valóra vált.

- Ez az összeg elegendő volt az utazáshoz?

- Nem, de itt léptek be a többiek. Mindenki felajánlott valamennyi pénzt, volt aki csak egészen kicsit, mások többet, de itt az elvről, a támogatásról, a hozzájárulásról, arról van szó, hogy segíteni akartak az emberek.

- Hová utaznak a gyerekek?

- A horvátországi Omisba, azt szerettem volna, hogy a római, a velencei, de a magyarsághoz is kapcsolódó történelmi vidéket, környezetet, épületeket ismerjenek meg a gyerekek, és végre, először a tengerben is megfürödjenek. Azok, akik lehetővé tették számunkra ezt a kirándulást, nagyon jó helyre tették a pénzüket, mert ezek a fiatalok ezt sohasem fogják elfelejteni.

Az utazás támogatói:

Dr. Páva Zsolt PMJV polgármester

Hári József Pécs, önkormányzati képviselő

Dr. Lengvárszky Attila Pécs, önkormányzati képviselő
Grób Gábor Pécs, önkormányzati képviselő
Kővári János Pécs, önkormányzati képviselő
Kalányos Terézia Pécs, koordinátor
Gyurok Kft.
Duraku Pékség
Pécsi Sütőipari Vállalat
Hazai Hús Zrt.
Flextronics Kft.
Szigetvári Takarék
Rotary Club
Alexandra Könyvkiadó
NIT Hungary magánvállalkozás
Nemzeti Fuvarozók Ipartestülete Baranya megyei tagvállalkozói
Szent Erzsébet plébánia
Dr. Takács József ügyvédi iroda